

AD/Haagsche Courant

4 maart 2013 maandag

`Een levend landschap'

delft Natuurbegraafplaatsen en windmolens houden landschappen als Midden-Delfland betaalbaar. Dat stelt scheidend directeur van Nationaal Groenfonds, Walter Kooy. Jan-Hendrik Bakker

Walter Kooy `Windturbines zijn ook het overwegen waard'

Midden-Delfland is geen openluchtmuseum

We staan straks voor de keuze," zegt Walter Kooy. Of we maken van groene gebieden als Midden-Delfland en het Groene Hart agrarische monumenten, of we proberen er een levend landschap van te maken." De scheidend directeur van Nationaal Groenfonds is voorstander van dat laatste.

Als je alles wilt houden zoals het ooit was, zul je een overheid moeten vinden die een dergelijk openluchtmuseum zou willen betalen. En dat is in deze tijd niet erg waarschijnlijk. Aan de andere kant, als je alles aan de vrije markt over zou laten zou in een mum van tijd alles volgebouwd worden, of er zouden megaboerderijen verschijnen. De ontwikkelingen in de landbouw gaan steeds sneller. Daardoor zal het landschap ook sneller van karakter veranderen. De vraag is hoe je dat gat tussen politiek en markt moet financieren."

Arrangementen

Kooy vervolgt: Misschien zou het met een relatief klein gebied nog lukken, maar de overheid kan onmogelijk alle groene landschappen als historische landschappen in de lucht houden. Midden-Delfland meet 5000 hectare, maar het Groene Hart meerdere honderdduizenden. Er zijn dus andere maatschappelijk-economische arrangementen nodig."

Eén van die arrangementen is compensatiegeld van infrastructuur, zoals bij de aanleg van A4 tussen Delft en Schiedam is bedongen. De aanleg van de Blankenburgtunnel kun je niet als onderdeel van een gezond levend landschap zien. Dit is een maatregel die een landschap aan de rand van overlijden kan brengen. Maar in deze situatie is het een goed idee een paar procent van de tolgelden te gebruiken voor dat landschap. Het is een andere manier van denken, waarbij niet de overheid betaalt, maar de automobilist."

Een andere mogelijkheid biedt volgens Kooy het fenomeen van natuurbegraafplaatsen. Dat zijn min of meer vrije plekken natuur, waar mensen zich na hun dood kunnen laten begraven. Voor een groeiend aantal Nederlanders is dat een aantrekkelijke gedachte. Je hebt eeuwigdurend grafrecht en ligt niet op zo'n begraafplaats vol monumentjes, kabouters en andere snuisterijen. Er staan geen zerken, hooguit een klein paaltje. Ook heb ik al digitale zerken gezien. Die gaan via een chip uit het graf rechtstreeks naar je iPhone," legt Kooy uit. Hij rekent voor dat per graf zo'n 2500 euro naar het landschap zou kunnen gaan.

Groengaranties zijn een andere mogelijkheid van financiering. Het is een vorm die uit de Verenigde Staten komt. Daar kopen mensen die een huis laten bouwen soms certificaten waarin wordt gegarandeerd dat het open zicht gehandhaafd blijft. Als je in groengebieden woningbouw pleegt, kun je het met dergelijke certificaten extra aantrekkelijk maken voor de kopers en bovendien win je er zelf ook bij."

En dan zijn er nog de windturbines. Die zijn zeker het overwegen waard, zegt Kooy. Als je drie windturbines 17 jaar lang (hun gemiddelde levensduur, red.) op goed gekozen plaatsen kunt laten functioneren, zou het beheerfonds van Midden-Delfland aardig gevuld zijn. Daarna breek je ze gewoon weer af."